

Мрії (скорочено)

Леся Українка

У дитячі любі роки.
Коли так душа бажала
Надзвичайного, дивного,
Я любила вік лицарства.
Тільки дивно, що не принци,
Таємницею укриті.
Не вродливі королівни
Розум мій очарували.
Я дивилась на малюнках
Не на гордих переможців,
Що, сперечника зваливши,
Промовляли люто: "Здайся!"
Погляд мій спускався нижче.
На того, хто розпростертий.
До землі прибитий списом,
Говорив: "Убий, не здамся!" (...)

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

З дитинства Леся Українка любила історію. Її приваблювала доба мужніх воїнів, лицарських турнірів. Але більш за все вона поважала силу духу, справедливість. Тому її цікавили не таємничі принци й королівни, не пихаті переможці, а ті, хто навіть під загрозою емер ті не хотів здаватися. Можливо, саме в них вона вчилася великої мужності, яка потім так потрібна була їй у житті, щоб боротися з власною недугою та різними негараздами.